

30 april: in een voorlopige vergadering, uitgeschreven door de heren P. Haverhorst en G. van Roon, werd tot oprichting besloten. Inclusief de beide genoemde heren sloten zich 17 liefhebbers aaneen, voornamelijk tot het doen van kleine mededelingen op natuurhistorisch gebied en het vertonen van merkwaardige voorwerpen. 'Ten einde zoo vrij mogelijk te zijn' werd overeen gekomen geen bestuur te kiezen, geen reglement op te stellen en geen contributie te heffen, aan welke goed bedoelde besluiten men zich later natuurlijk niet steeds heeft kunnen houden, want men ontkwam op den duur niet aan het regelmatig plegen van een aanslag op de beurs der leden ter bestrijding van de telkens terugkerende onkosten en ook verder bleken een voorzitter, penningmeester en secretaris toch wel nuttige functionarissen te zijn.

Onder de eerste 17 leden bevonden zich twee heren, die wij hierboven reeds hebben genoemd nl. Büttikofer en Snellen. Van de beide oprichters had Haverhorst, hoofd van een school aan de Schiedamsesingel, een grote voorliefde voor vlinders, terwijl Van Roon, procuratiehouder bij R. Mees & Zoonen, een verwoed keververzamelaar was. Hij gaf, als onderdeel van een groot Duits standaardwerk, een catalogus uit van de keverfamilie der Lucanidae (vliegende herten). Onder de andere leden bevonden zich bekende mensen uit die tijd als dr. Jan van der Hoeven, medicus en entomoloog, broer van de bekende politicus Abraham van der Hoeven, en dan nog D. van der Hoop, effectenmakelaar en een verzamelaar van kevers; als rechtgeaard Rotterdammer vraagt men zich wel af hoe een dergelijke combinatie mogelijk is. Twee zeer bekende botanici waren P. Jansen en W. H. Wachter, beide werkzaam bij het onderwijs en zo bekwaam in hun liefhebberij, dat zij beiden op 10 januari 1946 te Leiden tot eredoctor werden gepromoveerd. Ook J. F. Wilke, als hortulanus van de diergaarde een geziene figuur, was een werkzaam lid van de club. Behalve Van Roon waren als entomologen aanwezig de gebroeders A. J. en J. G. Zöllner, beiden onderwijzer. De eerste bestudeerde de inlandse kevers en laatstgenoemde de vlinders van ons land. Het was dus wel een heterogeen gezelschap, doch allen werden gedreven door een grote liefde voor de natuur. Er waren, zoals altijd bij natuuronderzoekers, merkwaardige mensen onder. Een hunner, een verwoed keververzamelaar, was geobsedeerd door een bijna uitgestorven zeer zeldzame en grote Zuid-Amerikaanse boktor. Hij kon dit dier in